

Протокол

гр. София, 23.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1732** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 13.10 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. К. М. – редовно призван, не се явява, представлява се от адвокат Х. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ секретарят на [община] – редовно призван, представлява се от адвокат С., преупълномощена от адвокат Г., с представено днес пълномощно.

СГП – редовно призвана, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

АДВОКАТ Д.: Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

АДВОКАТ С.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме в цялост представената административна преписка. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с жалбата и с административната преписка доказателства.

СЪДЪТ, като намери делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВОКАТ Д.: Предвид представените от нас доказателства и становището ни моля да постановите решение, с което да обявите писмото от секретаря на [община] за нищожно и в условията на евентуалност да го отмените, тъй като същото е издадено от некомпетентен орган, без делегирани правомощия. Претендирам разноски, за които представям списък. Възраждам срещу размера на претендирания от ответника адвокатски хонорар като прекомерен.

АДВОКАТ С.: Моля да оставите жалбата без разглеждане и да прекратите настоящото съдебно производство, тъй като с оспореното решение на основание чл.33 от ЗДОИ жалбоподателят е уведомен, че исканата от него информация не се съдържа и не се съхранява в обобщен списък на ремонтираните тротоари на [община], като е посочено, че официална информация може да се търси в сайта на общината. Съгласно разпоредбата на чл.33 от ЗДОИ сезираният орган, когато не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение - той уведомява за това заявителя. В конкретния случай визираната разпоредба от чл.33 ЗДОИ се отнася и в хипотезите, в които органът не е нормативно задължен да съхранява и създава исканата информация. Защо това е така? Защото легалната дефиниция „тротоар“ се съдържа в §6, т.6 от Допълнителните разпоредби на Закона за движение по пътищата. „Тротоар“ представлява изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част на пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. В ЗУТ обаче няма изрична легална дефиниция на думата „тротоар“. В ЗУТ „тротоар“ се разглежда като елемент на техническата инфраструктура и на транспортно-комуникационната система на населените места. Въпреки липсата на определение в ЗУТ, подзаконовите му актове регламентират „тротоар“ по следния начин: първо, като част от уличната регулация, като според ЗУТ тротоарите са част от обхвата на улиците, които се определят от ПУП и представляват публична общинска или държавна собственост, когато попадат в обхвата на пътя. Второто, по-важно нещо е че: техническите изисквания за проектирането се съдържат в две разпоредби - наредбата от 2017г. за проектиране на пътищата и наредбата от 2021г. за достъп до среда, които са издадени и двете от министъра на регионалното развитие и се прилагат, забележете - само те регламентират правилата и се прилагат само при инвестиционното проектиране, т.е. преди издаването на разрешенията за строеж. Доколкото в случая липсва нормативно задължение на [община] да създава и съхранява статистическа информация относно обстоятелствата в писмото, като не се установява това да се прави от общината. В това производство по ЗДОИ не възниква задължение за административния орган да изготвя нова информация, която да отговаря специално на поставените въпроси.

Съгласно чл.33 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация, той уведомява за това заявителя. Разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗДОИ императивно регламентира основанията за отказ. Всички те се отнасят за информация, която е налична, но която не може да бъде предоставена, тъй като попада във визираните в разпоредбата хипотези. На практика обжалваният акт (писмото) представлява уведомление по чл.33 от ЗДОИ, а не отказ на някои от основанията. Трайната практика на ВАС приема, че уведомлението по чл.33 не представлява индивидуален административен акт, тъй като с него не се засягат законни права и интереси и не могат да произтекат неблагоприятни правни последствия за адресата му, поради което то не подлежи на обжалване. В този смисъл е практиката на ВАС. И след като [община] не разполага с исканата информация и липсва нормативно задължение да я създава и съхранява, то за [община] не е налице задължение за произнасяне по същество по подаденото заявление. Считам, че писмото е издадено от надлежен орган, което е видно от заповед, издадена на 20.11.2023г., с която секретарят на общината е упълномощен да представлява [община]. Претендирам разноси и представям списък. Правя възражение за прекомерност на заявеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

АДВОКАТ Д.: Очевидно ответната страна не е разбрала какво се иска в жалбата, доколкото представената и цитираната заповед за преупълномощаване на секретаря - такава на доверителя ми не е предоставена, нито е цитирана в писмото. По преписката е представена, но при произнасяне в писмото - не е представена.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,22 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: